

Budźće smjelni, jako tež wasch
Woczez smjelny je.

My zemy šebi tehodla prjotk stajicž:

Herempel teje Šsmjelnoszje na-
šcheho nebeskeho Wotza.

- I. So my po jeho Heremply pschecziwo Pschecze-
lam a Nepscheczelam smjelni bycz drbimy;
- II. So won nam sa naschu masu a czasnu Šsmjel-
nosz šwoju wjecznu a nedogruntowanu Šsmjel-
nosz wopokasacz je.

Rozdy pak derje wje, sčto smjelny Szlo-
wek rjeka, menujzy, tajki, kiž šwojemu Bli-
schemu pscheczelnje a lubosneje Wutroby je,
a Šsobuczerpenje snim ma, a šo po jeho
Nusy a Nesbožu, nech wone nastupa jeho
Duschu, aby Szjelo, Szesz aby Kubto, šwje-
ru horje bere, a šebi tak da k Wutrobi hicz,
šo šebi myšli, kak by jemu pomhacz moł.
Wopokaze tež to we Skutku, a jo s Roschtom
a rad czini.

Tajku Wutrobu, praji ton Knes, dyrbicze
wy pschecziwo kojzdemu mjecz. So by wa-
šcha Šsmjelnosz nebyla njedze tajka, kajz
tych Njeschnikow a Zlonikow je, czi tež be-
šobu Šsmjelnosz wopokasuja, (kajz Krywstus
malu Kusł predy teho Szenja praji) jedyn
lubuje teho druheho, jedyn wopokaze temu
druhemu Dobrotu a Pscheczelnstwo, jedyn
poschczuje temu druhemu: jeno šo pak teho-
runja šašo beru. To pak je žadlawu Šsmjel-
nosz, kiž tehodla Dobrotu wopokaze, šo by
šašo njesčto dobre aby ljespsche sa to dosta-
ta. My pak, jeli šo zemy Kšcheszijenjo bycz,
dyrbimy smjelni bycz, kajz našch
Woczez we Nebesach: niz jeno pscheczi-
wo tym, kotšiz našchi Pscheczelnjo šu; ale
pschecziwo kojzdemu, tež pschecziwo tym, kiž
naš hidža a pscheszjehaju, wot kotrychž šo
nam šda, šo hodni neššu, šo bychmy dobre
Šsłowo snimi poryczeli. Kajz tež šhonimy,
šo to jara czechzy dže.

Ši, praja woni, ton Paduch, won je mi
to a to czinił, ja šchu jeho Nusu jara derje

šnaju; dyrbjal ja temu pomhacz? Ja bych
radšišcho widzil, šo bychu jeho Šchi sezrate!
Tak naš našcha Natura stajnje ktajkej šchi-
balskej Šsmjelnoszi wabi, kiž jeno na na-
šchich dobrych Towarschow dže, kotšiz jo šna-
mi dzerža, štymy druhimi pak woni niczo czi-
nič nimaju. Tak pak Krywstus tudy nemje-
ni, ale, dyž was runje wasch Blišchi šnjeczim
rošnjewal je, ladaježe, jeli šo Kšcheszijenjo
zeczje bycz, šo byschče smjelni byli a
zwar tak smjelni, kajz wasch Woczez
we Nebesach smjelny je, hewak ne-
možecze ani jeho Džjeczi, ani moši Bratsja
bycz, kiž ja was šmojej Krywju wot Njehow
a Šsmerczje wumol šym. Pschetož wy ma-
cze jeneho Boha a Wotza we Nebesach, ko-
tremuž ščitku Žalosž a Kšchiwdu wopokasa-
li šze, jenu jenicžku wot jeho Pschikajnjow
dzerželi nešše, ale šze je šchje pschestupili, a
kiž by tehodla Ursachi došz mjel prajicž: Dyr-
bjal ja mojeho Šsyna ša tajke gruntlose
Džjeczi dacž? kŠzertej snimi, kŠeli snimi;
pschetož woni šo me neboja, me nelubuja, a
nedowjerja šo mi, ale šazpju, hanja a hidža
me, šwarja a rocza šo pšchi mojim Weni,
pscheszjehaju a tamaju moje Šsłowo, šu
Štarschim a Woschnoszi nepošluschni, šu
pšchi tym Mordarjo, Mandželstwa Šama-
rjo, Vadušchi, Lichomnizy, a tajzy, kiž šo
pschibahaju a nedzerža. Škrotkim, kiž šchitke
Štoszje wobendu; pschezo prejcz snimi, džež
šluscheju.

Tak moł Boh (praji Krywstus) šwam rez,
ale won jo neczini. Pschetož neladawšchi
na waschu Štosz, je won tola dobrocziny a
nadny, a nedawa niz jeno Szjelo a Žiwenje,
Jyž a Piczje, Žonu a Džjeczi, Žiwnosž a
Potrebnosž knjetšišchemu Žiwenju, ale tež
šwojeho Šsyna, a to wjeczne Žiwenje.

Tajku Šsmjelnosz dyrbicze wy tež wu-
knycz wopokasacz. Pschetož dy by tež tebe
njesčto wobškofdžil, a tebi njesčto šczinił,
šchtož šo czi nespodoba; šchto je to pscheczi-